

Năm Nay Xuân Tới Trẻ

Tôi ra thăm cây táo. Cây táo vẫn trụ trơ!
Tôi tới ngó cây bơ, cây bơ thì xanh mướt...

Mấy hôm nay nóng vượt cái khí hậu đầu năm,
không mát rượi mùa Xuân mà như Hè sắp sửa!

Hoa hồng cũng ít nở, thấy vườn buồn sao đâu!
Hay mình đi quá lâu, ngó gì cũng buồn bả?

Cũng tại em xa quá, nhớ quá mà bàn tay...
Em nâng niu tóc hoài, cho ai nhìn qua giậu?

Anh ước làm chim đậu bờ vai em, ngẩn ngơ!
Ước gì có bài thơ nói về Tình Yêu Quý...

Nhớ dáng em kiều mị. Nhớ áo dài làm sao!
Hôm qua em đổ au vì một cơn gió chứ?

Anh nhớ Hàn Mạc Tử...như làm thơ...vì em?
Hàn Mạc Tử nói đêm em vô tình để gió...

"Vô tình để gió hôn lên má
Bẽn lẽn làm sao lúc nửa đêm!
Em sợ lang quân em biết được
Nghĩ ngờ cho cái tiết trinh em!".

Anh không muốn nối thêm bốn câu đó, đâu nhé...
Em à! Anh ước lệ: Tổ-Quốc-Em- Mịt-Mùng!

Phải chi em là sông, con sông dài vô tận!
Phải chi em là...phấn! Phấn thông...Đà Lạt ơi!

*

*Không ai tới thăm tôi, cây táo buồn, có thể?
Năm nay Xuân tới trẻ...Cây thông buồn, không reo!*

Trần Văn Lệ